

Advokatetik under domstolsprøvelse

Er det i strid med god advokatskik, at advokaten under proceduren i retten kalder modparten en 'løgner', når det bliver sagt i harme? Skal advokaten afklare, om erhvervsklientens retshjælpsforsikring dækker omkostninger i sagen? Og kan advokaten modregne et beløb i salæret, når han ved en fejl har fået sendt penge fra retten? I første halvår af 2015 prøvede domstolene 35 af Advokatnævnets kendelser.

AF VIBEKE TARPGAARD, SOUSCHEF ADVOKATNÆVNETS SEKRETARIAT

I FØRSTE HALVÅR af 2015 er der truffet endelig afgørelse i 35 sager, hvor Advokatnævnets kendelse er blevet indbragt for retten. Retten stadfæstede Advokatnævnets kendelse i 14 sager. I syv sager fandt retten, at god advokatskik var tilsidesat, men at sanktionen skulle ændres. I ni sager blev sagen afvist af retten eller hævet igen af advokaten, og i fem sager blev Advokatnævnets kendelse ophævet – i to af disse sager kom der nye oplysninger under retssagen.

Københavns Byret stadfæstede ved dom af 5. januar 2015 Advokatnævnets kendelse af 19. juni 2013, idet retten stadfæstede, at udtryk som 'løgner', 'en gemen løgner' og 'den værste løgner', som var fremsat over for en sagsøgt under dennes forklaring og procedure i retten var uværdige for en advokat og dermed i strid med god advokatskik. Det kunne ikke føre til andet resultat, at indklagede advokat havde en anden opfattelse af sagen, og at udtrykkene blev fremsat i harme over sagsøgtens forklaring og procedure.

Københavns Byret stadfæstede ved dom af 15. januar 2015 Advokatnævnets kendelse af 9. april 2014, hvorved en beskikket forsvarer blev pålagt en bøde på 20.000 kroner. Advokaten havde som forsvarer i strid med god advokatskik fremsendt en faktura til klientens selskab uden forinden at have indgået en klar aftale med klienten om, at han under straffesagen repræsenterede hende som valgt forsvarer, og at salæret helt eller delvis skulle betales af klientens selskab. Advokaten havde desuden ikke forinden frafaldet kravet på vederlag af statskassen.

Retten i Aalborg stadfæstede 27. januar 2015 Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014, hvorefter advokaten havde tilsidesat god advokatskik ved at have fremlagt modpartens forligstilbud i retten. Advokaten kunne ikke med rette antage, at modparten havde accepteret

forligsforslaget, og han søgte ikke oplysninger herom hos modparten eller dennes advokat. Advokaten havde desuden tilsidesat god advokatskik ved at rette henvendelse til SKAT angående modparten. Der var således ikke på det tidspunkt af sagsforløbet, og uden yderligere oplysninger, tilstrækkeligt til at antage, at der fra klientens modparts side forelå forhold i strid med lov og ærbarhed. Dette sammenholdt med at advokaten i et forudgående brev til modpartens advokat meddelte, at han ville anmelde modparten til skattevæsenet, medmindre sagen blev forliget, som anført i skrivelserne.

Retten i Kolding stadfæstede ved dom af 4. februar 2015 Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 og fandt, at advokaten som tidligere kurator ikke var berettiget til uden nærmere undersøgelse af eventuel retlig interesse – mere end to år efter slutning af konkursboet – at udlevere en uprøvet anmeldelse med bilag, som han alene havde modtaget på grund af sit hverv som kurator.

Østre Landsret stadfæstede ved dom af 19. februar 2015 Advokatnævnets kendelse af 17. april 2013 og fandt, at advokaten som berettiget advokat i en ejendomshandel havde handlet i strid med god advokatskik. Uden hjemmel i købsaftalen eller anden aftale mellem parterne havde advokaten tilbageholdt et beløb på 40.000 kroner af købesummen til dækning af mangler ved ejendommen. Desuden havde advokaten ikke foranlediget betaling af refusionsoppgørelsen.

Retten i Glostrup stadfæstede ved dom af 2. marts 2015 Advokatnævnets kendelse af 18. december 2012, hvorefter en advokat havde handlet i strid med god advokatskik ved under henvisning til modregningsret i et salærkrav mod sine tidligere klienter at nægte at overføre 54.150 kroner, som advokaten ved en fejl havde modtaget fra Retten i Lyngby som tilbagebetalt retsafgift.

Retten i Aarhus stadfæstede 11. marts 2015 Advokatnævnets kendelse af 18. februar 2013 og fandt, at advokaten havde tilsidesat god advokatskik ved ikke at give en skriftlig opdrags- og prisoplysning, da klagerne henvendte sig igen med et nyt opdrag. Advokaten havde desuden ikke løftet bevisbyrden for, at han sammen med klagerne havde drøftet muligheden for at indbringe sagen for et ankenævn, inden advokaten iværksatte syn og skøn efter reglerne i retsplejelovens § 343.

Ved Østre Landsrets dom af 13. marts 2015 blev Advokatnævnets kendelse af 18. april 2012 stadfæstet, idet landsretten også fandt, at advokaten, som var indehaver af en generalfuldmagt fra sin klient, havde handlet i strid med god advokatskik ved ikke hurtigst muligt at imødekomme en anmodning fra bobestyreren om at udlevere en honorarfaktura. Bobestyreren, som havde til opgave at varetage interesserne for boet efter advokatens tidligere klient, havde anmodet om at få udleveret en honorarfaktura, som vedrørte advokatens hævning af 23.600 kroner på klientens konto to dage før klientens død. Det var således ikke i overensstemmelse med god advokatskik, at advokaten betingede en udlevering af fakturaen af, at der blev indhentet en kendelse herom fra skifteretten.

Retten i Næstved stadfæstede 13. maj 2015 Advokatnævnets kendelse af 23. april 2014. Retten fandt, at det var i strid med god advokatskik, at advokaten ikke havde afklaret, om erhvervsklientens retshjælpsforsikring dækkede omkostninger ved sagen, idet klienten havde en berettiget forventning om, at forsikringselskabet ville dække omkostninger ved sagen.

Københavns Byret stadfæstede 8. juni 2015 Advokatnævnets kendelse af 26. juni 2014 i en sag, hvor advokatens henvendelse til modpartens klients kompagnon måtte sidestilles med henvendelse til et vidne, idet advokaten ved henvendelsen tog forbehold om at indkalde vedkommende som vidne i en eventuel retssag. Advokaten havde derfor handlet i strid med god advokatskik ved ikke senest samtidig med henvendelsen at have orienteret modparten om kontakten.

Københavns Byret stadfæstede 24. juni 2015 Advokatnævnets kendelse af 27. juni 2014. Retten fandt, at advokaten havde tilsidesat retsplejelovens § 126, stk. 1, om god advokatskik ved at have repræsenteret en klient i en sag, hvor modparten tidligere har været repræsenteret af en anden advokat på hans kontor ('sideskift'), selvom han af modpartens advokat havde fået samtykke til at behandle sagen og repræsentere klienten.

Ophævelse af Advokatnævnets kendelse

Retten i Sønderborg ophævede ved dom af 23. juni 2015 Advokatnævnets kendelse af 30. januar 2015. Advokatnævnet havde pålagt advokaten en sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik, idet nævnet ud fra et appearance synspunkt fandt, at advokaten i en bopælsag var inhabil, idet modparten (klager) tidligere havde henvendt sig til advokatens kollega med anmodning om bistand i straffesager.

Retten lagde efter bevisførelsen i retten blandt andet til grund, at de oplysninger om kriminelle forhold, som advokaten havde anført i sit svarskrift, udelukkende kom fra hendes klient, og at advokaten ikke havde kendskab til, at modparten tidligere havde henvendt sig til kollegaen, samt at det ikke kunne lægges til grund, at modparten havde kollegaen som forsvarer. På denne baggrund fandt retten, at det ikke var bevist, at advokaten havde tilsidesat god advokatskik ved at have påtaget sig at være advokat for modparten under bopælsagen.

Ophævelse af Advokatnævnets kendelse – nye oplysninger

I tre af de sager, hvor advokaten hævdede, eller hvor Advokatnævnet har taget bekræftende til genmæle over for advokatens påstand om ophævelse, har der været tale om, at advokaten efter afslutningen af nævnets behandling af sagen er kommet med nye oplysninger i sagen, som har haft afgørende betydning for afgørelsen.

I en sådan sag blev advokaten, som ikke havde svaret Advokatnævnet i forbindelse med nævnets behandling af sagen og herefter ikendt en bøde på 60.000 kroner, af Københavns Byret ved kendelse af 16. oktober 2015 pålagt at betale sagsomkostninger.

Retten fandt, at advokaten var erstatningsansvarlig ud fra særreglen i retsplejelovens § 318 om sagsomkostninger ved unødigt procesførelse. Retten begrundede dette med, at advokaten først under domstolssagen og i en samtidig genoptagelsesanmodning til nævnet fremkom med oplysninger. Se desuden lignende sag omtalt i *Advokaten* 5/2013, side 37.

Ændret sanktion

Retten i Næstved fandt ved dom af 7. januar 2015 i overensstemmelse med Advokatnævnets kendelse af 9. april 2014, at en advokat havde tilsidesat god advokatskik. Advokaten havde til retten fremsendt retspraksis i form af en byretskendelse, efter at der havde været afholdt et telefonmøde, hvor det var blevet drøftet, hvorvidt sagen skulle hæves og sendes til Advokatnævnet.

Dette måtte opfattes som forsøg på at påvirke rettens afgørelse. Den omstændighed, at advokaten havde sendt kopi til modparten, kunne ikke føre til en anden vurdering.

Retten fandt, at der var formildende omstændigheder, idet blandt andet den fremsendte kendelse var afsagt af en sideordnet ret og således var uden præjudikatværdi, og fremsendelsesskrivelsen og kendelsen tillige var sendt til modparten. Retten ændrede på denne baggrund sanktionen fra en bøde på 10.000 kroner til en bøde på 5.000 kroner. ●

Vibeke Ø. Targgaard

Souschef, Advokatnævnets sekretariat